

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Vi sad i Vinternatten (DK)

Citation: Aarestrup, Emil: "Vi sad i Vinternatten (DK)", i Aarestrup, Emil: *Udvalgte digte*, udg. af Dan Ringgaard, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 189.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aarestrup07val-shoot-workid78150/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

De Hovederne strække
Saa stille, sjæleglade.

Og deres Mund staaer aaben,
Og deres Øine spille,
Som om de Himlen drikke
Og Solen synke ville.»

Men seer du Storken vade
Og løfte op af Dyndet
Parviis de Sjæleglade?
Gud veed hvad de har syndet.

De sluges af den Grumme
Man skulde tro, forskrækket
Ved denne Catastrophe
Ophørte Foraarsqvækket

Men nei – deslige Scener
Skjøndt blodige og tunge
Er just Naturens Orden –
Hør hvor de andre sjunge!

Vi sad i Vinternatten

Vi sad i Vinternatten
Hvor Ovnen sparsomt gløded;
Vi holdt i vore Arme
Det syge Barn paa Skjødets.

Jeg følte Pulsens svinde
I Gluttens spæde Aarer;
Fra dine Øine perle
Saa jeg de friske Taarer.

189

Jeg saae den lille Strube
De sidste Lufdrag tomme;

Hør, Dødens Klokker kime ...

Hør, Dødens Klokker kime!
See Sorgeskaren vandre!
Kom, lad os samlet skride
Til Graven med hverandre!

Du Lykkens Barn, der synes,
Rødmusset som en Dukke,
At ligge evig pyntet
I din duunbløde Vugge –

Du, Olding, træet af Arbeid,
Som nys, i Hytteqvalmen,
De tunge Lemmer strakte
Med Vee og Værk paa Halmen –

Skjøn Jomfru, du, som dækkes
Af Alderdommens Rynker,
Og, lig et gustent Æble,
I Moderjorden synker –

Og du, ved Nattelampen,
Med Pen og Bog i Haanden,
Du Alvors-Mand, som grubler,
Og som besværges Aanden –

O alle I, som efter
Det store Intet ilte,
Hvorover I med Rette
I lyse Timer smilte –

190